దొంగ

మసక మసకగా వుంది వెన్నెల. చెట్లకిందవున్న చీకటిలోంచి నడుస్తున్నాడు గోపాలం. మోకాళ్ళ పైకి ఎగకట్టిన పంచెకట్టూ, ఛాతీకి బిగుతుగా అంటుకొనిపోయిన బనీనూ, మొలలో చిన్న కత్తి — ఆత్మ విశ్వాసంతో, ధైర్యంతో ఉన్నాడు గోపాలం....

మధ్య మధ్య త్రేణుపులు వస్తున్నాయి పుల్లపుల్లగా — ఒకే ఒక గ్లాసుడు నాటుసారా పుచ్చుకున్నాడు బలానికీ, హుషారుకీ. చదువురాని వాడైనా, ప్రతీదీ ఒక ప్లాను ప్రకారం నడవాలి గోపాలానికి. ఏ పని చేసినా ముందూ వెనకా చూసి ఆలోచించి వేరీజువేసే అలవాటు వుంది అతనికి. ఒక స్వాభావికమైన వివేకం వుంది. అందుకే రత్తయ్యా, సోములూ ఎంతో నమ్మకంవుంచి అతనిమీద యీ బాధ్యత వేశారు. వాళ్ళిద్దరూ లేకుండా వుంటే, పనులు సవ్యంగా జరుగుతాయి. వాళ్ళిద్దరికీ నిదానం లేదు. ఉత్త కంగారు, ఉత్తి ఆశతప్ప.

రాత్రి ఒంటిగంట దాటితే కాని ఆవిడ మొగుడింటికి రాడు. రెండు వారాలు పరిశీలనగా చూసి యీ విషయం గ్రహించాడు. ఆ క్లబ్లో కూర్చుని ఖరీదైన మందు తాగుతూ పేకాడుతూ డబ్బుయిపోయేవరకూ అక్కడే వుంటాడు. ఈలోగా అతని భార్య వొంటరిగా యింట్లో వంట గదికి పక్కగా వున్న గదిలో పడుకుని నిద్రపోతుంది. వంటగదికి దొడ్లోనుంచి వెళ్ళాలి. దొడ్డి చాలా పెద్దది. ఎన్నో మొక్కలూ చెట్లూ వున్నాయి. వాటి నీడలో తాను కనుపించడు. మరీ మంచిది. వంటగది కిటికీ వానకి తడిసి ఎండకి ఎండి కమ్ములు పట్టుతప్పివున్నాయి. బలంగా

తెలివిగా పనిచేస్తే మూడు నాలుగు ఊచల్ని తీసెయ్యవచ్చును. ఇంక ఒకసారి వంటగదిలో ప్రవేశించాక పని చాలా సులభం. తాను అవతల గది తలుపు కొడతాడు మెల్లగా. ఆవిడ ఏ ఎలకో, పిల్లో అనుకుని తలుపు తీస్తుంది. అంతే, తాను కత్తి చూపించి భయపెడతాడు. మెళ్ళో వున్న నాలుగుపేటల గొలుసు ఒడుపుగా తాపీగా తీసుకుంటాడు. ఆమె తెప్పరిల్లేలోపల, కేకవేసేలోపల తోటలోకి చీకట్లోకి అదృశ్యుడై పోతాడు.

గోపాలం యిలాగ తన ప్లానంతా ఆలోచించుకుంటూ నిబ్బరంగా నడుస్తున్నాడు. రోడ్లు నిర్మానుష్యంగా వున్నాయి – అక్కడక్కడ ఒక రిద్దరు రాత్రించరుల్ని తప్పించి. ఊరికి దూరంగావున్న కొత్తపేట యిది. ఊళ్ళోవున్న జనసంచారమూ అలజడీ ఇక్కడ వుండవు. మొదట ఆట అయిపోగానే మొగలోవున్న కిళ్ళీకొట్లూ, చిన్న కాఫీ హోటలూ మూసేస్తారు. చాలా ఇళ్లు నిద్రలో మునిగిపోయాయి. కొన్ని ఇళ్ళలోంచి మాత్రం విద్యుద్దీపకాంతి కిటికీలలోంచి వస్తోంది. మొత్తమ్మీద వీధులూ, ఇళ్ళూ ఆ మసక వెన్నెలలో ఒంటరిగా గోపాలంకోసం యెదురు చూస్తోన్నట్టు వున్నాయి.

గోపాలానికి తను చేసే పనిమీద నైతిక సందేహాలు ఏమీ లేవు. దొంగతనం తప్పనీ, పాపమనీ అతను అనుకోలేదు. ఎందరో తమతమ అవసరాలకి యెన్నో వృత్తులూ, ఉద్యోగాలు చేసినట్టుగా అతనూ యిది చేస్తూన్నాడే తప్ప మంచిచెడ్డల సూక్ష్మ విచారణచేసే పిరికితనంకాని, అసలటువంటి ఆలోచనలకి ఆవసరంకాని ఆతనికి కనిపించలేదు. అందు వలన అతనికి అంతరాత్మని నొక్కివేయడమూ ఒప్పించడమూ లాంటి బాధలు కలుగలేదు. తనపనిలో దొరికిపోతే జైలుకి వెళ్ళాలన్న భయమూ జ్ఞానమూ వున్నాయి అతనికి. అందుకే జాగ్రత్తగా ప్లానువేసుకుంటాడు. ఎంతో అవసరమైతేకాని రత్తయ్యనీ, సోముల్నీ వెంట తీసుకుని వెళ్ళడు. వాళ్ళిప్పుడు తనకోసం ఆశగా ఎదురు చూస్తూంటారన్న ఆలోచన అతనికి మరింత ఉత్సాహం యిచ్చింది.

ఆ యిల్లు మసక వెన్నెల్లో ముడుచుకున్న తాబేలులా వుంది. ప్లాను ప్రకారం ఇంటివెనక్కి వెళ్ళి పెరట్లోకి ప్రవేశించాడు. అరటిచెట్లూ, కొబ్బరిచెట్లూ ఏవేవో మొక్కలూ, తుప్పలూ అంతా గలీజుగా చీకటిగా వుంది. నెమ్మదిగా నడిచి వంటగది దగ్గరకు వచ్చాడు గోపాలం. కిటికీ పూచన్ని ఒకసారి లాగిచూశాడు. ఇంతలో అతనికి లోపలనుంచి మాటలు వినిపించాయి. అతనికి ఆశ్చర్యం కలిగింది. అతని పథకం అప్పుడే దెబ్బతిన్నట్టనిపించింది. ఈసారి మాటలు కొంచెం గట్టిగా కోపంగా వినవచ్చాయి. గోపాలానికి కుతూహలం కలిగింది. బహుశా ఆ వచ్చిన వాళ్ళెవరైనా మళ్ళీ వెళ్ళిపోవచ్చును. తన మార్గం నిరాటంకం మవ వచ్చును అనికూడా అనిపించింది. ఒకవేళ ఎవరైనా ప్రియుడేమో - మొగుడు లేకుండా చూసి ప్రేమకలాపం జరుపుతోందేమో అని ఊహ తట్టింది. మాటలు తొందరగా గట్టిగా వినబడుతున్నాయి. ఆవిడ గొంతులో ఏదో భయం, బాధ వున్నాయి. అతని కుతూహలం హెచ్చింది. బలంగా పూచల్ని లాగి కదిపి ఊడదీశాడు. నేర్పుగా ఏర్పడిన జాగాలోనుంచి వంటింట్లోకి ప్రవేశించాడు. పక్కగదిలోనుండి మాటలు వినబడుతున్నాయి.

"వద్దండీ - నా మాట వినండి" ఆవిడ గొంతు.

"ఇస్తావా - తగల నియ్యనా" మగగొంతు.

"ఎందుకు జూదమాడి తగలేస్తారు చెప్పండి. కాపరానికొచ్చిన నాటినుండి సరదాలేదు, సుఖంలేదు. ఉన్న ఆస్తంతా తగలేశారు చాలదా ?"

"వెధవ లెక్చరివ్వక మర్యాదగా తీసి ఇలా ఇయ్యి. లేకపోతే...."

"ఈ ఉన్న ఒక్క గొలుసూ ఇస్తే నాగతేంకాను. బాబు గతి ఏంకాను ! చూడండి వాణ్ని - కన్నకొడుకుని. మీకు దయలేదా ? జాలి లేదా ! ఏమండీ - ఈ వొళ్టికి ఊరుకోండి. పన్నెండు గంటలవుతోంది. ఒక్కర్తినీ బిక్కు బిక్కుమంటూ ఇంట్లోఉరండి. పడుకోండి."

కర్కశంగా వినబడింది యీ సారి మగగొంతు - "ఇస్తావా - పీక పిసికి చంపెయ్యమన్నావా, వెధవ పీడ వదుల్తుంది."

"ఇవ్వను."

"ఇవ్వవా ?"

"ఇవ్వనుగాక ఇవ్వను. ఇది మా పుట్టంటివారు పెట్టింది. ఇది నా ఆస్తి."

వింటూన్న గోపాలానికి ఆవిడ మాటలలో ఏదో న్యాయం గోచరించింది. ఆవిడ గొంతు తియ్యగా సన్నగా జాలిగా వుంది. గోపాలానికి ఆవిడ మొగుడిమీద కోపం వచ్చింది.

"నీ ఆస్తా - ? ఏఁవిటే పేలావు ముండా - ఇన్నాళ్ళూ తిన్నది నా డబ్బు కాదూ ! తే - ఆ గొలుసు తే."

"ఏఁవండీ. ఇలా అన్యాయంగా మాట్లాడతారేమండి .... నేను మాత్రం మీ కోసం, మీ బాగుకోసం కాదూ చెపుతున్నది. ఈ గొలుసొక్కటే యింక మనకి ఆధారం. నాకు పసుపు కుంకుమకింద మా వాళ్ళు రాసిచ్చిన ఎకరమూ మీరు అమ్మేస్తే యేమైనా అన్నానా ? మీరు తాగుతారు. జూదమాడతారు. మీకు మంచీ చెడ్డా; బార్యా కొడుకూ అన్న విచక్షణ పోయింది. ఈ నరకంలో మగ్గిపోతూ ఉండాల్సిందేనా, మీ కాళ్ళు పట్టుకుంటాను. నా మాట వినండి."

ఛెళ్ళుమని చప్పుడు వినిపించింది గోపాలానికి. ఆవిడని మొగుడు కొడుతున్నాడు. గోపాలానికి జాలీ ఉద్రేకమూ కలిగాయి. దీనంగా మధురంగా గద్గదికంగా వున్న ఆమె గొంతు అతన్ని ఆకట్టింది.

"కొట్టండి, చంపండి. నా గొలుసు మాత్రం యివ్వను."

"ఇవ్వవూ, ఇవ్వవుటే పింజారి ముండా." మళ్ళీ గుద్దినట్టు చప్పుడు. ఆమె ఏడుస్తోంది నిస్సహాయంగా. దీనంగా, బాధగా, ఆమె

ఆక్రోశించింది. ఇద్దరూ పెనగులాడుతూన్న ధ్వని వినపడింది గోపాలానికి.

"వొదలండి. నన్నొదలండి. అమ్మో."

గోపాలం పిడికిళ్ళు బిగించాడు. అతని కళ్ళలో ఎర్రజీర కదిలింది.

"పీక పిసికి తీసుకెళతాను. గొలుసు ఇలా పడెయ్యి."

"ఎందుకివ్వాలి మీకు. జూదంలో తగలెయ్యడానికా ?" ఆమె వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూనే మాట్లాడుతోంది, "పిల్లవాడికి దగ్గుమందైనా తీసుకురాలేదు. ఒక్క మంచి చీర లేదు. కట్టుకున్న పెళ్ళాం చచ్చిందో బతికిందో చూడరు. ఇంక వీధులమ్మట ముష్టెత్తుకుని బతకాలి నేను."

"ఈ వేలెడు వెధవకోసం నా కివ్వవన్నమాట. ఆగు వీడిని చంపేస్తాను. వీడి పీక నులిమేస్తాయి "

"అయ్యో అయ్యో వాణ్ణి ఏం చెయ్యకండి. అయ్యో. అయ్యో" ఆవిడ పెద్దపెట్టున కేకలు. పిల్లవాడు కెవ్వుమని ఏడుపు.

గోపాలం ఇంక ఆగలేకపోయాడు. కుర్రవాణ్ణి పీక నులిమి చంపివేస్తున్న దృశ్యం అతని కళ్ళముందు కదలింది. బలమంతా ఉపయోగించి తలుపు తన్నాడు. రాలేదు. తిరిగి దడదడా తన్నాడు. తలుపులు విచ్చుకున్నాయి. ఆమె కుర్రవాణ్ణి ఎత్తుకొని గోడమూలగా నక్కివుంది. వణకిపోతూవుంది.

"బాబు నేమీ చెయ్యకండి. వొదలండి. ఇదిగో గొలుసు" అంటూ మీదకి రాక్షసుడిలా వొంగిన అతనికి గొలుసు ఇస్తోంది. మొగుడు తీసుకుని వెనక్కి తిరిగాడు. ఎదురుగా గోపాలం.

"ఎవడవురా నువ్వు ? అన్నాడు మొగుడు.

గోపాలం బలంగా అతని దవడమీద ఒకటి వేశాడు. మొగుడు తూలిపడబోయాడు. గోపాలం యీసారి మీదకురికి అతని తలవంచి బలంగా గుద్దాడు. అతను కిందపడ్డాడు.

"ఆడకూతుర్ని కొడతావా ? ఆ గొలుసు కాజెయ్యాలని చూస్తావా ? దొంగవెధవా, సిగ్గులేదురా నీకు, బుద్ధిలేదురా. ఏది ఆ గొలుసు ఇలా యియ్యి. లేవకు. లేచావంటే సంపేస్తాను."

గోపాలం అతని చేతిలోంచి గొలుసు లాక్కున్నాడు. అతను కిందపడి వగరుస్తున్నాడు. రొప్పుతున్నాడు. ఆమె యీ హఠాత్పరిణామం అర్థంకాక నిశ్చేష్టురాలై గోడకి బల్లిలా అంటుకుని కళ్ళప్పగించి చూస్తోంది.

"తాగుడూ జూదమూనట్రా నీకు. సదువుకున్నోడివి. ఉద్యోగం చేసి పెళ్ళాం పిల్లల్ని పోషించాల్సింది. పైగా పెళ్ళాం నగలే ఎత్తుకుపోతావట్రా దొంగనాయాల...."

నేలను కరచుకున్న మొగుడు అస్పష్టంగా బూతులు తిడుతున్నాడు. గోపాలం డొక్కలో ఒకటి తన్ని "నోర్మూయ్యి" అన్నాడు. ఆమె "వద్దు వద్దు కొట్టకు" అని అరచింది.

గోపాలం చేతిలో గొలుసుతో గోడవారనున్న ఆమెను సమీపించాడు. ఆమె సన్నగా ఎర్రగా నాజూకుగా వుంది. జుట్టంతా రేగిపోయివుంది. చెక్కిళ్ళు కన్నీళ్ళతో తడిసిపోయి వున్నాయి. పాతికేళ్ళయినా వుండవు. ఆమె కళ్ళలో భయాశ్చర్యాలు పెనవేసుకున్నాయి. చంకలో పిల్లవాడు ఏడుస్తున్నాడు.

"ఇదిగోనమ్మా గొలుసు" అంటూ ఆమె చేతికి గొలుసు ఇచ్చాడు. కింద దొర్లుతూన్న మొగుడు లేవబోయాడు. గోపాలం మొలనుండి కత్తి తీశాడు.

"ఇదేంవిటో చూశావా : లేవడానికి ప్రయత్నించావా పొడిచేస్తాను కబడ్దార్. దెబ్బకి యెగిరిపోతావ్."

మొగుడు దండం పెట్టాడు.

"నువ్వు మళ్ళీ ఎప్పుడేనా గొలుసు తీసుకున్నట్టుకాని, ఆవిడ వొంటిమీద దెబ్బపడినట్లుగాని తెలిసిందా నీ ప్రాణం తీసేస్తాను" గోపాలం కత్తిని అతని ముఖానికి దగ్గరగా పెట్టి ఝళిపించాడు.

మొగుడు తలవూపాడు ఇంకెప్పుడూ చెయ్యనన్నట్టుగా.

గోపాలం ఆమెవైపు తిరిగాడు "ఏం భయంలేదు. ధైర్యంగా వుండమ్మా" అన్నాడు.

ఆమె భయంతో కృతజ్ఞతతో తల వూపింది.

గోపాలం కత్తి మొలలో పెట్టుకుని వెళ్ళిపోబోయాడు. ఆమె హీనస్వరంతో అడిగింది. "ఎవ్వరు బాబూ నువ్వు...."

"నేనా... నేనా" తెల్లబోయాడు గోపాలం. "నన్ను గోపాలం అంటారులెండి. అంతే" అంటూ గోపాలం తలెత్తకుండా వడివడిగా పెరట్లోకి చీకట్లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

(జ్యోతి, మార్చి 1984–ఉగాది సంచిక)